

שְׂכִינְתָא תַּתָּא, וּמְנָה אַתְּשִׁקִיָּא בְּגִלּוּתָא, מַה
 דְּתָוּה בְּקַדְמֵיתָא הִיא אַתְּשִׁקִיָּא מִנֵּיהּ, וְרָזָא
 דְּמַלְתָּה (בראשית כד יח) וַתִּמְהַר וַתֹּרַד בְּדָה עַל יָדָהּ
 וַתִּשְׁקָהּ, וְעָלָה אֶתְמַר וַתֹּאמֶר שְׂתָה אֲדוּנִי, דְּאִיְהוּ
 אֲדוּן דִּילָהּ, וַתִּכַּל לְהִשְׁקוּתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם לְגַמְלִי"ךְ
 אֲשָׂאב, אֲלִין רַמ"ח תִּיבִין דְּקָרִיאת שְׁמַע, דְּאִינוּן
 שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדִין דְּאוּרֵייתָא, דְּבַהוּן גְּמוּלִי"י
 חָלָב יִנְקִין, וְעֵתִיקִי מִשְׁדִּים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שיר ז
 ט) שְׁנֵי שְׂדֵיךְ פְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאִינוּן תְּרֵי
 לוּחֵי אוּרֵייתָא.

כ"ה אִיְהִי שְׂכִינְתָא עֲלָתָה, דְּבָהּ נָפְקוּ יִשְׂרָאֵל
 מִמְּצָרִים, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמות יא ד) כַּה אָמַר
 יְהוָה בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ', אִיְהִי כ"ה אֶתְוּוֹן דְּיַחְוֹדָא
 דְּשַׁחְרִית, וְכ"ה אֶתְוּוֹן דְּיַחְוֹדָא דְּעַרְבֵיתָא, וְשַׁמְתִּי

לשון הקודש

שְׁשִׁקוּלוֹת לְמָאתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה
 מִצּוּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁבַהֲן גְּמוּלִי"י חָלָב יוֹנְקִים
 וְעֵתִיקִי מִשְׁדִּים, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם שְׁנֵי שְׂדֵיךְ
 תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְהֵם שְׁנֵי לוּחוֹת הַתּוֹרָה.
 כ"ה הִיא הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה שְׁבַהּ יֵצְאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר כַּה אָמַר
 יְהוָה בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ'. הִיא עֶשְׂרִים
 וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַיַּחְוֹד שֶׁל שַׁחְרִית,
 וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַיַּחְוֹד שֶׁל

וְיָ נְהָר שְׁיוּצָא מִשָּׁם, וּמִמְנוּ מִתְּמַלְאֵת
 כ"ד, שְׁהִיא שְׂכִינָה תַּתְּחוּנָה, וּמִמְנוּ
 גְּשִׁקִית בְּגִלוֹת. מַה שְׁהִיָּה בְּהַתְּחֵלָה –
 הִיא הַשְּׁשִׁקְתָּה מִמְנוּ. וְסוּד הַדְּבָר –
 וַתִּמְהַר וַתֹּרַד בְּדָה עַל יָדָהּ וַתִּשְׁקָהּ.
 וְעָלָה נֹאמַר וַתֹּאמֶר שְׂתָה אֲדוּנִי, שְׁהוּא
 אֲדוּן שְׁלָהּ. וַתִּכַּל לְהִשְׁקָתוֹ וַתֹּאמֶר גַּם
 לְגַמְלִי"ךְ אֲשָׂאב. אֵלוּ מָאתִים אַרְבַּעִים
 וּשְׁמוֹנֶה תִּבּוֹת שֶׁל קָרִיאת שְׁמַע

ב"דכ"ד שמשותיך (ישעיהו נד יב) דא שכינתא תתא, דאיהי כ"ד אתון דיהודא קדמא דשחרית, וכ"ד אתון דיהודא דערבית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל וזטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין, ובהון יזהרו מארי משנה, דאיהי תניינא להלכה שפחה דיליה, בגין כי מרדכי היהודי משנה למלך (אסתר ו ג), בגוונא דא משנה, (דף יד ע"ב) משנה למלך, וביה יזהרו מארי מתניתין, בזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין מספר, ואיהי סלקא על בלהו, דא הוא דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על בלנה, ואיהי עם בלהו, כמה דאוקמוהו הלכה פרבים.

לשון הקודש

ובקם יזהירו בעלי המשנה, שהיא שניה להלכה, השפחה שלו, משום כי מרדכי היהודי משנה למלך, כמו זה משנה – משנה למלך, ובו יזהירו בעלי המשנה. בזהר הרקיע, זו הלכה, שהיא קבלה למשה מסיני, וכמה עלמות יש לה, שהן הלכות פסוקות, שנאמר בהן ועלמות אין מספר, והיא עולה על כלם. זהו

ערבית. ושמתי ב"דכ"ד שמשותיך – זו שכינה תחתונה, שהיא כ"ד אותיות היחוד של שחרית וכ"ד אותיות היחוד של ערבית.

כ"ה כ"ד של שחרית הם ארבעים ותשעה פנים, ויש ארבעים ותשעה פנים למטה מצד של ישראל הקטן, שהוא מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה פנים.

וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים בָּהּ יִהְיוּ כַפְכָּבִים לְעוֹלָם וָעֶד,
 כַּפְכָּבִים וְדָאֵי דְלִית לֹון חוּשְׁפָנָא, דְּכָל
 בּוּכָבָא וְכוּכָבָא אֶתְקָרִי עֲלֵמָא יְחִידָא, וְדָא הוּא
 וְעֲלָמוֹת אִין מְסָפֵר, וְאַלִין עֲלָמוֹת אַל תְּקָרִי
 עֲלָמוֹת, אֶלָּא עוֹלָמוֹת, וּבְגִין דְּצַדִּיקֵיָא אִינוּן
 כַּפְכָּבִים, וְכָל חַד אִית לִיה כַּכְב, בְּגִין דָּא אוּקְמוּהוּ
 קַדְמָאִין, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק אִית לִיה עוֹלָם בְּפָנֵי
 עֲצָמוֹ, וְכָל מָאן דְּזָכָה לְהִלְכָה חַד יָרִית עֲלֵמָא
 חַד, כָּל שְׁפָן מָאן דְּזָכִי לְמַסְכְּתָא חַדָּא, אוּ לְתָרִין,
 אוּ לְשִׁתִּין, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שִׁיר ו' ח) שְׁשִׁים הֵמָּה
 מְלָכוֹת, דְּכָל מַסְכְּתָא מְטְרוֹנִיתָא אִיהִי בְּגִרְמָה,
 זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דִּירִית לָהּ בְּתָאֵי עֲלֵמָא, דְּהִלְכָה
 עוֹלִימָא דְּמְטְרוֹנִיתָא, דְּאִיהִי קַבְלָה, זַכָּאִין אִינוּן
 דְּמַשְׁתַּדְלִין בְּשַׁכְּנֵיָא דְּאִיהִי עַל כְּלָהוּ בְּהִלְכָה,

לשון הקודש

הָרֵאשׁוֹנִים, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם
 בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, וְכָל מִי שְׁזָכָה לְהִלְכָה אַחַת
 – יוֹרֵשׁ עוֹלָם אַחַד, כָּל שְׁפָן מִי שְׁזָכָה
 לְמַסְכְּת אַחַת אוּ שְׁתִּים אוּ לְשִׁים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, שְׁכָל
 מַסְכְּת הִיא גְבִירָה בְּעֲצָמָה. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שְׁיוֹרֵשׁ אוֹתָהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁהִלְכָה
 הִיא עֲלֵמַת הַגְּבִירָה, שְׁהִיא קַבְלָה.
 אֲשֶׁרִיהֶם אוֹתָם שְׁמַשְׁתַּדְלִים בְּשַׁכְּנֵיהּ,

שְׁכַתוֹב וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה, וְהִיא עִם
 כְּלָם, כְּמוֹ שְׁבִאָרוּהוּ הִלְכָה כְּרַבִּים.
 וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים בָּהּ יִהְיוּ כַפְכָּבִים
 לְעוֹלָם וָעֶד. כַּפְכָּבִים וְדָאֵי, שְׁאִין לָהֶם
 חֲשׁוֹן. שְׁכָל בּוּכָב וְכוּכָב נִקְרָא עוֹלָם
 יְחִיד, וְזֵהוּ וְעֲלָמוֹת אִין מְסָפֵר. וְאַלוֹ
 הָעֲלָמוֹת אַל תְּקָרִי עֲלָמוֹת אֶלָּא עוֹלָמוֹת.
 וּמִשׁוֹם שְׁהַצְדִּיקִים הֵם כַּפְכָּבִים וְלְכָל
 אַחַד יֵשׁ בּוּכָב, בְּגִלָּל זֶה פִּרְשׁוּהוּ

לֹא־אֶפְקֹא לָהּ מִן גְּלוּתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיהו ג'
 א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְלִמְיוּזָל לָהּ לְגַבֵּי
 בַּעֲלָהּ, לְמַהוּי לָהּ קַבְלָה בְּדְרוּעוּי, לְקַיִים בָּהּ (שיר
 ב' ו) שְׂמֵאלוּ תַחַת לְרֹאשֵׁי וְכוּ'.

דְּבַגְלוּתָא מִשְׁנָה דְּאִיהִי מִטְטְרוּן שְׁלֵטָא, וְאִיהוּ
 מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּאַתְר דְּמִטְרוּנִיתָא
 יִתְבֵּא מִשְׁנָה, וְדֵא אִיהוּ (משלי ל' כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ
 גְּבִירְתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמִשָּׁה לָּא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה אֶלָּא
 מִטְרוּנִיתָא, לְבַתְר דְּמִית מִשָּׁה וְיִרִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ
 נַעַר, בְּאַתְר מַלְכוּתָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְּאַתְר
 אָמַר (יהושע ה' יד) אֲנִי שַׂר צָבָא יְהוּ"ה עִתָּה בְּאַתִּי.

וְהֵא אִוְקִימָנָא, מִטְטְרוּן אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַבְּבָה,
 וְעֵלִיָּה אֶתְמַר אִין דוֹרְשִׁין בְּמִרְבְּבָה בְּיַחֲדָה,
 מַאי בְּיַחֲדָה דְּעֶלְמָא, אֶלָּא אִם כֵּן תִּיָּה

לשון הקודש

תִּירֶשׁ גְּבִירְתָהּ. וּבִימֵי מִשָּׁה לָּא שְׁלֵטָה
 הַשִּׁפְחָה אֶלָּא הַגְּבִירָה. אַחַר שְׂמִשָּׁה מִת
 וְיֶרֶשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא נַעַר, בְּמָקוֹם
 הַמַּלְכוּת שְׁלֵטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
 אֲנִי שַׂר צָבָא יְהוּ"ה עִתָּה בְּאַתִּי.

וְחָרִי בְּאַרְנֵנוּ שְׂמִטְטְרוּן הוּא מַעֲשֵׂה
 מְרַבְּבָה, וְעֵלִיו נֶאֱמַר אִין דוֹרְשִׁין
 בְּמִרְבְּבָה בְּיַחֲדָה. מַה זֶה בְּיַחֲדָה? בְּיַחֲדָה

שְׁהִיא עַל כָּלָם בְּהַלְכָה, לְהוֹצִיָּאָה
 מִהַגְּלוּת, שְׂנַאֲמַר בָּהּ וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה
 אִמְכֶם, וְלְהוֹלִיכָה אֶל בַּעֲלָהּ שְׂתַהֲיָה לָהּ
 קַבְלָה בְּזוּרְעוּתֵיו, וְלְקַיִים בָּהּ שְׂמֵאלוּ
 תַחַת לְרֹאשֵׁי וְכוּ'.

שְׂבַגְלוּת מִשְׁנָה, שְׁהִיא מִטְטְרוּן,
 שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנָה לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם
 שֶׁהַגְּבִירָה יוֹשֶׁבֶת מִשְׁנָה, וְזֶהוּ וְשִׁפְחָה כִּי

חָכֶם וּמְבִין מִדַּעְתּוֹ, חָכֶם בְּחִכְמָה וּמְבִין בְּבִינָה
 וְיִוָּדַע בְּדַעַת, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שמות לא ג) וְאַמְלֵא אוֹתוֹ
 רוּחַ אֱלֹהִי"ם בְּחִכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְּאִיהוּ
 מִשְׁפָּנָא דְּאִתְמַלִּי בְּתַלְתַּת דְּרַגְיָן אֱלִין, וּבְכָל
 מְלָאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׂכִינְתָּא תַּתָּא,
 דְּאִין דּוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֶלָּא
 בְּיְהוּדָא דְּעֻלְמָא, מְרַכְבֵּי דִילָהּ אִיהוּ מַטְטְרוֹן
 גּוֹף שְׂכִינְתָּא.

וּשְׂכִינְתָּא אִיהִי מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 אִתְקַרִיאת, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָלָא דְּעֵשֶׂר
 סְפִירוֹן, רַכְבַּ דִּילָהּ מַטְטְרוֹן, עֲלִיָּה אִתְמַר (תהלים סח)
 רַכְבַּ אֱלֹהִי"ם רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן, מֵאֵי שְׁנָאן
 שׁוֹר נֶשֶׁר אֲרִיָּה אָדָם, וְדָא אִיהוּ סוּד מְרַכְבֵּי ה",
 רַכְבַּ מ"ה וְדָאֵי.

לשון הקודש

הוא מטטרוֹן, גוף השכינה.
 וּשְׂכִינְתָּה, היא מ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 נקראת, משום שהיא כְּלָלָא שֶׁל עֵשֶׂר
 סְפִירוֹת. הַרְכָב שֶׁלָּהּ מַטְטְרוֹן, שְׁעָלֵיו
 נֶאֱמַר רַכְבַּ אֱלֹהִי"ם רְבוּתִים אֶלְפֵי
 שְׁנָאן. מֵה זֶה שְׁנָאן? שׁוֹר, נֶשֶׁר, אֲרִיָּה,
 אָדָם. וְזֶהוּ סוּד הַמְרַכְבָּה - רַכְבַּ מ"ה
 וְדָאֵי.

שֶׁל עוֹלָם, אֶלָּא אִם כֵּן הִיָּה חָכֶם וּמְבִין
 מִדַּעְתּוֹ. חָכֶם בְּחִכְמָה וּמְבִין בְּבִינָה וְיִוָּדַע
 בְּדַעַת, שְׁנָאֵמַר בְּהֶם וְאַמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ
 אֱלֹהִים בְּחִכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, מִשׁוּם
 שֶׁהוּא מְשַׁכֵּן שְׁהַתְּמַלֵּא בְּשִׁלְשַׁת הַדְּרָגוֹת
 הַלְלוֹ. וּבְכָל מְלָאכָה - זֶה מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית, שְׂכִינָה תַּתְּוֹנָה, שְׁאִין
 דּוֹרְשִׁים לָהּ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים,
 אֶלָּא בִּיְחוּד שֶׁל הָעוֹלָם, הַמְרַכְבֵּי הַ שֶׁלָּהּ

וּמַטְטְרוּן אִיהוּ אָרוֹן, גּוּפָא לְאוֹרֵייתָא דְבִבְתָב
 דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְאִיהוּ
 שְׁלֶחַן, פְּתוּרָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי ל"ב, דְּאֶתְמַר פִּיה
 ל"ב מִבֵּין, וְאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִירֵי
 מִתְנִיתִין שְׁלֶחַן בַּצָּפוֹן.

וְאִיהוּ מְנוּרָה נוֹר דְּלִיק מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ גַּר יְהוּ"ה, וְצָרִיךְ לְמַהֲוֵי
 לְיִמֵּנָא לְקַבְּלָא מִשְׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדְרוּם,
 דָּא אִיהוּ מְאִירֵי לְקַבְּלָא פְּתִילָה וּמִשְׁחָא וּנְהוּרָא,
 פְּתִילָה שְׂכִינְתָא, מִשְׁחָא דִילָהּ צְדִיק שְׁמֵן פְּתִית,
 נְהוּרָא דִילָהּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, בְּגוּזָא דָּא נִפְשָׁא
 דְּאִיהִי שְׁתוּפָא דְגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא
 מִשְׁחָא, נְהוּרָא דָּא נִשְׁמָתָא, מְאִירֵי דָּא גּוּפָא, אִיהוּ
 עֶבֶד, וְאִיהוּ רֶכֶב לְתַלְתָּא סְטָרִין אֵלִין, דְּאֵינִין

לשון הקודש

שיקבל שמן, ומשום זה מְנוּרָה בְּדְרוּם.
 זהו כלי לקבל פתילה ושמן ואור. פתילה
 - שְׂכִינְתָא, השמן שלה - צְדִיק, שמן
 פתית. האור שלה - עמוד האמצעי. כמו
 זה הנפש, שהיא שתוף הגוף, היא
 פתילה, הרוח זה השמן, האור זו
 הנשמה, הכלי זה הגוף, הוא עבד, והוא
 רכב לשלשת הצדדים הללו, שהם קשר

וּמַטְטְרוּן הוא ארון, גוף לתורה
 שבכתב, שהוא עמוד האמצעי, והוא
 שְׁלֶחַן, שְׁלֶחַן השְׂכִינְתָא, שהיא ל"ב,
 שנאמר בָּהּ ל"ב מִבֵּין, והוא לשמאל.
 ומשום זה אמרו בעלי המשנה שְׁלֶחַן
 בַּצָּפוֹן.

וְהוּא מְנוּרָה אש דולקת מצד השְׂכִינְתָא,
 שנאמר בָּהּ גַּר יְהוּ"ה, וְצָרִיךְ לְהִוֵּית לְיִמֵּין

קִיטוּרָא דִּיחֻדָּא חֲדָא, דְּאִינוּן נֵר יְהוּ"ה נְשֻׁמַת אָדָם

(משלי כ כז).

וְהָאִי עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהּ, שְׁנוּי לְכָל
 שְׁמָהּ, וּבִיה מְרַכִּיבִין כָּל אֲלָנִין עֲלָאִין
 מִסְטָרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְּסְטָרָא דְרַע, עֲלֵייהוּ
 אֲתָמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשֻׁלְשָׁה, מֵאִי עֲרִיּוֹת סְמָא"ל
 וְנַחֲשֵׁי, לֹא צְרִיךְ לְמַהוּי בְּשֻׁלְשָׁה, דְּאִינוּן מִשְׁחִי"ת
 א"ף וְחִימ"ה, לְמַהוּי תְּלִיתָאָה בִּינֵיהוּ, דְּלֹא
 מִתְקַשְׁרִין בְּהוּן, אֲלָא דִּיהוּן תְּרִוּיָהּ (דף טו ע"א)
 בְּפִרוּדָא, וּבְגִין דָּא אִין דוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּתִלְתָּא,
 וְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית בְּהַפּוּכָא, אִין דוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבִדוּן פְּרוּדָא, אֲלָא בְּיַחֲדָא
 דְּאִיהוּ יְחֻדָּא חֲדָא, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאכֹל אָדָם תְּרִי,
 וְלֹא יִשְׁתָּה תְּרִי.

לשון הקודש

א"ף וחמ"ה, להיות שלישי ביניהם, שלא
 מתקשרים בהם, אלא שיהיו שניהם
 בפרוד, ומשום זה אין דורשין בעריות
 בשלשה. ובמעשה בראשית בהפוך –
 אין דורשים במעשה בראשית בשנים,
 שלא יעשו פרוד, אלא ביחיד, שהוא
 יחוד אחד, ומשום זה לא יאכל אדם
 שנים ולא ישתה שנים.

של יחוד אחד, שהם נר יהו"ה נשמת
 אדם.
 ועבד זה הוא כנוי לכל השמות, שנוי
 לכל השמות, ובו מרכיבים כל האילנות
 העליונים מצד של טוב. המרכבות של
 צד הרע, עליהם נאמר ולא בעריות
 בשלשה. מה זה עריות? סמא"ל ונח"ש,
 לא צריך להיות בשלשה, שהם משחי"ת

וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, בְּגִין דְּיַחֲדִיד לִית לִיה שְׁתוּף
 דְּאִיהוּ מַטְטְרוּן, בְּגוּוּנָא דְנִשְׁמַתָּא דְלִית לָהּ
 שְׁתוּף בְּגוּפָא, וְאִמַּי אָמַר אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכְם
 וּמְבִין מִדְּעֵתוֹ, הָכָא מִשְׁמַע דְּאִית לִיה מִרְכָּבָה
 לְעִילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, דְּאִיהוּ מְלָאכָה דִּילִיָּה,
 וּמַאי אִיְהִי הֵהִיא דְּאִיְהִי כְּלִילָא מְחַכְמָה וּבִינָה
 וְדַעַת, דְּאִינוּן יְהוּ, מְלָאכָה דְתַלְת אַתְוּוּן אִיְהִי ה'
 שְׂכִינְתָּא תַתָּא, שְׁלִימוֹ דְתַלְת אַתְוּוּן, עָלָה אַתְמַר
 (שמות לט לב) וַתְּכַל כָּל עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן וְגו', וְאִיְהִי ה' הַיּוֹם
 הַשְּׁשִׁי, וּבְגִין דָּא אָפּ עַל גַּב דְּאִמְרִינֵן אִין דוֹרְשִׁין
 בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, חֲזַר וְאָמַר אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכְם
 וּמְבִין מִדְּעֵתוֹ, הַיּוֹדָאי בְּאֵלִין תַּלְת דוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה
 בְּיַחֲדִיד, וּבְלֹא אֵלִין תַּלְת לֹאוּ אִיהוּ יְחוּדָא דִּילִיָּה,
 וְדָא אִיהוּ רְזָא, דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְעִילָא
 חַד בְּשְׂכִינְתֵיהָ.

לשון הקודש

שְׂכִינָה תַחַתוּנָה, הַשְּׁלֻמוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ
 אוֹתוֹת, עָלֶיהָ נֹאמַר וַתְּכַל כָּל עֲבֹדַת
 מִשְׁכַּן וְגו', וְהִיא ה' שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי.
 וּמִשׁוּם זֶה, אָפּ עַל גַּב שְׂאוּמְרִים אִין
 דוֹרְשִׁים בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, חֲזַר וְאָמַר,
 אֱלֹא אִם בְּן הָיָה חָכְם וּמְבִין מִדְּעֵתוֹ.
 שְׂוֹדָאי בְּאֵלָה הַשְּׁלֹשׁ דוֹרְשִׁים בְּמִרְכָּבָה
 בְּיַחֲדִיד, וּבְלֹא אֵלֹו הַשְּׁלֹשׁ אִינוּ יְחוּד שְׁלוֹ,

וְלֹא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, מִשׁוּם שְׂיַחֲדִיד אִין
 לוֹ שְׁתוּף, שֶׁהוּא מַטְטְרוּן, כְּמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה
 אִין לָהּ שְׁתוּף בְּגוּפָא. וְלָמָּה אָמַר אֱלֹא אִם
 בְּן הָיָה חָכְם וּמְבִין מִדְּעֵתוֹ? כָּאֵן מִשְׁמַע
 שְׁיֵשׁ לוֹ מִרְכָּבָה לְמַעְלָה לְקוּדְשׁ בְּרִידָּהּ
 הוּא, שֶׁהִיא מְלָאכָה שְׁלוֹ, וּמַהִי? אוֹתָהּ
 שְׂפִלוּלָה מְחַכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יְהוּ,
 הַמְּלָאכָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתוֹת, הִיא ה'

וְכַד אִיהוּ לְתַתָּא בְּמַטְרוֹן בְּלֹא שְׂכִינְתִּיה, אֲשֶׁתֵּי בִיה, וּבְגִין דָּא אָמַר אֱלִישָׁע אַחַר, שְׂמָא חַס וְשָׁלוֹם שְׁתֵּי רְשׁוּיֹת יֵשׁ, וּבְגִין דָּא אָמַר אֵל תְּמִירְנִי בּוּ, כִּי שָׁמִי בְּקֶרְבוֹ, בְּגִין דְּמַטְרוֹן אִיהוּ שֵׁנִי לְמַלְךְ, וְכַד אִיהִי שְׂכִינְתָּא בְּלֹא בַּעֲלָה, אֲתִקְרִי הָאִי מְלֹאךְ מְשֻׁנָּה לָּהּ, וְאֲשֶׁתֵּינִיאֵת דְּלֹא אֲשֶׁתֵּימּוֹדְעִין בָּהּ חֵיילִין, וּמַה דְּאִיהִי מְטְרוֹנִיתָּא, וּבְמֵאִי הִיא מְתַכְסִּיא, בְּהֵיא דְּאֲתִקְרִיאֵת אֲמָה.

וְדָא הוּא דְּאָמַר קָרָא (שמות כא יג) וְכִי יִמְכֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאֲמָה, אִישׁ דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִידְהוּא, בֵּיתוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא, לְאֲמָה בֵּית זַוְגִיָּה דְּמַטְרוֹן, דְּאִיהִי מִטְטְרוֹן בְּתוֹסְפֵת יו"ד, דְּשִׁפְחָה בִּישָׂא הִיא אֲמָה דְּעַרְב רַב, וּבְגִין דִּתְהִיא שִׁפְחָה בִּישָׂא וּבְנָהָא לֹא אֲשֶׁתֵּימּוֹדְעִין בָּהּ, אִיהִי מְתַכְסִּיא בְּעַבְדָּא דִּלָּהּ, בְּנִשְׁמָתָא בְּנוֹפָא.

לשון הקודש

נְקַרָּא מְלֹאךְ הוּא מְשֻׁנָּה לָּהּ, וּמְשֻׁנָּתִיָּה, שְׂלֵא יוֹדְעִים בָּהּ הַחֵילוֹת וּמַה שְׁהִיא גְבִירָה. וּבְמַה הִיא מְתַכְסִּית? בְּאוֹתָהּ שְׁנַקְרָאת אֲמָה.

וְזִהוּ שְׂאֵמַר הַכְּתוּב וְכִי יִמְכֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאֲמָה. אִישׁ – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרִידְהוּא, בֵּיתוֹ – זֶה שְׂכִינְתָּה, לְאֲמָה – בֵּית זַוְגוֹ שֶׁל מַטְטְרוֹן, שְׁהִיא מִטְטְרוֹן בְּתוֹסְפֵת

וְזִהוּ סוּד, שְׁהַקְּדוּשׁ בְּרִידְהוּא לְמַעֲלָה אַחַד עִם שְׂכִינְתָּה.

וּבְשִׁחָהּ לְמַפָּה בְּמַטְטְרוֹן בְּלִי שְׂכִינְתּוֹ, מְשֻׁנָּה בּוּ, וּמְשׁוּם זֶה אָמַר אֱלִישָׁע אַחַר, שְׂמָא חַס וְשָׁלוֹם יֵשׁ שְׁתֵּי רְשׁוּיֹת, וּמְשׁוּם כֵּךְ אָמַר אֵל תְּמִירְנִי בּוּ, כִּי שָׁמִי בְּקֶרְבוֹ, מְשׁוּם שְׂמַטְטְרוֹן הוּא שֵׁנִי לְמַלְךְ, וּבְשִׁחָהּ שְׂכִינְתָּה בְּלִי בַּעֲלָה,

וּבְגָלוֹתָא קְדַמָּא דְלֹא חֲזַרְת לְמַלְכוּתָהּ אַרְתָּא
דְּמַלְכָּא, וְלֹא נִפְקַת מִתְּהוּא גּוּפָא, לָא

נִפְקַת חֲפְשִׁית, וּבְגִינָהּ אַתְּמַר בְּהוּן, עֲבָדִים הָיִינוּ
לְפַרְעָה בְּמַצָּרִים בְּגִין דִּהוּוּ תַּחֲוֹת רִשׁוּ דִּתְהוּא
עֲבַד, וּבְגִין דָּא אָמַר פַּרְעָה בְּהַאי אַתְּר לֹא יִדְעָתִי
אֵת יְיָ, וְגַם אֵת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח (שמות ה ב), וּבְגִין
דָּא נִפְקוּ בְּמַנוּסָה, פְּעַבְדָּא דְלִית לִיה פְּתַב חִירוּ
וּבְרַח מִרְבוּנִיה.

אַבְל בְּפוּרְקָנָא בִּתְרָאָה לָא נִפְקַת בְּרַתָּא, בְּהַאי
עֲבָדָא פְּשִׁפְחָה, אֵלָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא,
בְּגִין דְּאוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוּ, אִיהִי עֲמָה בְּגָלוֹתָא
בִּתְרָאָה, דְּאִיהִי חִירוּ דִּילָהּ, מַה דְּלֹא הָוָה חֲבִי
בְּגָלוֹתָא קְדַמָּא, דְּלֹא הָוָה לָהּ וּלְבִנְהָא אוּרִייתָא
דְּאִיהִי חִירוּ, דְּאוּרִייתָא וְדֵאִי אִיהִי חִירוּ, בְּמַלְכוּתָא

לשון הקודש

ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה פעבד שאין לו פתב שחרור וברח מאדונו.

אבל בגאולה האחרונה לא יוצאת הפת פעבד הזה כמו שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא, משום שתורה, שהיא חרות, היא עמה בגלות האחרונה, שהיא החרות שלה, מה שלא היה כך בגאולה

יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה ובגיה לא מכירים אותה, היא מכסה פעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה פת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו תחת רשות אותו עבד,

דִּילָה בִּיקָרָא דִּילָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג טו) יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּבְגִין דָּא לֹא תִצַּא פְּצֵאת הָעֵבְדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא דְאָמַר פִּי לֹא בְחַפְזוֹן תִּצַּאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן, פִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהו"ה (ישעיה נב יב), יְהו"ה וְדָא אִיהוּ יוֹקִים לֹון מִעֶפְרָא, וְאִיהוּ נָהִיר עַל אַנְפוּי דִּישְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשֶׁתְּמוֹדְעִין כָּל עֲלָמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זְרַע בְּרַךְ יְהו"ה.

וְאֶתְפֹּשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָל כְּפוּיִין, וּמְרַפָּבוֹת דְּמַטְרוּן, דְּאִינוּן כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ו כּוּז"ו, מִצַּפ"ן, וְאֶתְמַר בִּיה (ישעיה ל ב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד, וְהָיוּ עֵינֵיךְ רְאוּת אֶת מוֹרִיד, בְּהָהוּא זְמַנָּא, פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן (שם לב כ), וְאֶתְפֹּשֵׁט מִמְרַפָּבוֹת דְּלִתָּא, וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּמְרַפָּבָה דִּילִיה דְּאִיהִי אֲדֻנִּי, שֵׁם

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל, וְבוּ נוֹדְעִים כָּל הָעוֹלָמוֹת שְׁהֵם זְרַע בְּרַךְ ה'.

וְהֶתְפֹּשֵׁט הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכָל הַכְּפוּיִים וּמְרַפָּבוֹת שֶׁל מַטְרוּן, שְׁהֵם כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ו כּוּז"ו מִצַּפ"ן, וְנֶאֱמַר בּוּ וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ עֵינֵיךְ רְאוּת אֶת מוֹרִיד. בְּאוֹתוֹ זְמַן פִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן, וְהֶתְפֹּשֵׁט מִמְרַפָּבוֹת

הָרְאוּשׁוֹנָה, שְׁלֹא הָיָה לָהּ וּלְבִנְיָהּ תוֹרָה שְׁהִיא חֲרוּת, שֶׁתוֹרָה הִיא וְדָא חֲרוּת, בְּמַלְכוּת שְׁלָהּ, בְּכַבּוּד שְׁלָהּ. זְהוּ שְׁכַתוֹב יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא תִצַּא כְּצֵאת הָעֵבְדִים. וְזֶה שְׁאָמַר פִּי לֹא בְחַפְזוֹן תִּצַּאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן פִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהו"ה. יְהו"ה וְדָא, הוּא יוֹקִים אוֹתָם מִהָעֶפְרָא, וְהוּא מְאִיר עַל פְּנֵי

הַמְרַכְּבָה דָּא יְהוּ"ה, כְּנֻ"י דָּא אֱלֹהִי"ם, דְּסָלִיק
 לְחֻשְׁבֹן אֱהִי"ה אֲדֻנִי, וְאִיהוּ כְּנֻ"י דְתִרְיָן שְׁמֹחַן
 אֵלִין וּבִיה אֲתַכְּסִין.

אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוּ"ו, ו' דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְשִׁית סְטָרִין,
 דְּבִהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין, וְאִינוֹן יְהוּ"ו הוּ"י
 וְהִ"י וִי"ה הִי"ו יו"ה, יְהוּ"ו נָטִיל לִיה יְמִינָא דְאִיהוּ
 חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה לְחֲכֻמָּתָא, וּבִיה הַרְוּצָה לְחֲחֻכִים
 יְדָרִים. (דף טו ע"ב) הוּ"י נָטִיל לְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה,
 וְחֲתִים בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הַרְוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין,
 וְהִ"י פְּנָה לְמוֹזְרָה, וְנָטִיל לִיה עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 וְחֲתִים בִּיה כְּנֻ"י, וִי"ה נָטִיל לִיה יְרַכָּא יְמִינָא,
 וְאֲסַתְּפַל בִּיה לְעִילָא, וְחֲתִים בִּיה חֵי, הִי"ו נָטִיל
 לִיה יְרַכָּא שְׁמָאָלָא, וְאֲסַתְּפַל לְתַתָּא, וְחֲתִים בִּיה
 מְזוּנִי, אֲסַתְּפַל לְעִילָא לְגַבֵּי חֲכָמָה, וְאֲתַקְּשֵׁר

לשון הקודש

ובו הרוצח להחכים ידרים. הו"י נוטל
 לשמאל, שהוא גבורה, וחותם בו לעשר,
 ובו הרוצח להעשיר יצפין. וה"י פנה
 למוזרח ונוטל לו עמוד האמצעי, וחותם
 בו בגנים. וי"ה נוטל לו ירך ימין ומסתפל
 בו למעלה, וחותם בו חיים. ה"י נוטל
 (טו) לו ירך שמאל ומסתפל למטה,
 וחותם בו מזונות. מסתפל למעלה
 לחכמה ונקשר בדרך ימין, וחותם בו

שְׁלֻמָּה וְהַתְּלַבֵּשׁ בְּמַרְכְּבָה שְׁלוֹ, שְׁהִיא
 אֲדֻנִי. שֵׁם הַמְרַכְּבָה זֶה יְהוּ"ה, כְּנֻ"י זֶה
 אֱלֹהִי"ם, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבֹן אֱהִי"ה אֲדֻנִי,
 וְהוּא כְּנֻ"י שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַלְלוֹ, וְבו
 הֵם מִתְּכַסִּים.

אֱהִי"ה הוּא יְהוּ"ו, שְׁהוּא כְּלוּל מִשְׁשָׁה
 צְדָדִים שְׁבָהֶם חוֹתֵם שְׁשָׁה צְדָדִים, וְהֵם:
 יְהוּ"ו הוּ"י וְהִ"י וִי"ה הִי"ו יו"ה. יְהוּ"ו נוֹטֵל
 לוֹ יְמִין, שְׁהוּא חֶסֶד, וְחוֹתֵם בוֹ לְחֲכָמָה,

בִּירְכָא יְמִינָא, וְחַתִּים בִּיה חַיִּים, בְּגִין דְּחֻכְמָה עָלֶיהָ
 אֲתָמַר (קהלת ז ב) וְהִחְכְּמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ, אֲסַתְּבַל
 לְעֵילָא לְגַבֵּי אִיפָא עֲלָאָה, וְאֲתַקְשֵׁר בִּירְכָא
 שְׂמַאֲלָא, וְחַתִּים בִּיה מְזוּנֵי, יו"ה פָּנָה לְמַעְרָב
 בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ עָרוּב, דְּתַמָּן מִתְעַרְבִין כָּל חַיִּילִין,
 וְאֲתַכְּלִיל בְּחַיִּי אֲתָנוּן, דְּאִינוּן יְהו"ו הו"י וי"ה חַיִּי
 יו"ה וְחַיִּי, אֲלִין אִינוּן י"ח אֲתָנוּן, דְּבַחוּן חַיִּי עֲלָמִין
 אֲתַקְרִי, וְצַדִּיק בְּחוּן אֲתַקְרִי חַיִּי עֲלָמִין.

כָּל תְּנוּיֹת אֲלִין מֵאִפָּא עֲלָאָה תְּלִיין, דְּאִיהִי
 חַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׂמִיָּה אֲתַקְרִי חַיִּי, חַיִּוֹת
 הַמְּרַכְּבָה עַל שְׂמָה אֲתַקְרִיא, בְּגִין דְּאִיהִי אִיפָּא
 עֲלָאָה חַיִּים, כְּמָה דְּאֵת אָמַר עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח), וְאִיהִי מְרַכְּבָה לְחֻכְמָה.

לשון הקודש

העולמים נקרא, והצדיק בהן נקרא ח"י
 העולמים.

כָּל תְּנוּיֹת תְּלִיין תְּלִיין תְּלִיין מֵהָאֵם
 הַעֲלִינָה שְׂמִיָּה חַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׂמֹ
 נִקְרָא חַיִּי, חַיִּוֹת הַמְּרַכְּבָה עַל שְׂמָה
 נִקְרָאוּ, מֵשׁוּם שְׂמָה הַעֲלִינָה הִיא חַיִּים,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,
 וְהִיא מְרַכְּבָה לְחֻכְמָה.

חַיִּים, מֵשׁוּם שֶׁעַל הַחֻכְמָה נֵאמַר,
 וְהִחְכְּמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ. מִסְּתַבַּל לְמַעְלָה
 לְאֵם הַעֲלִינָה וְנִקְשֵׁר בְּיַרְדְּ שְׂמָאֵל
 וְחוֹתֵם בּוֹ מְזוּנֹת. יו"ה פָּנָה לְמַעְרָב,
 בְּצַדִּיק שְׂהוּא עָרוּב, שְׂשֵׁם מִתְעַרְבִים כָּל
 הַתְּלִלוֹת, וְנִכְלָל בְּשִׁמּוּנָה עֲשֵׂרָה אוֹתִיּוֹת,
 שְׂהֵם: יְהו"ו הו"י וי"ה חַיִּי יו"ה וְחַיִּי. אֵלוֹ
 הֵן שְׁמוּנָה עֲשֵׂרָה אוֹתִיּוֹת שְׂבֵהֵן חַיִּי

מַלְכוּת תִּמְן ה', וּבָה אֶתְקַרֵי יְהו"ה בְּשִׁלְמוֹ,
 שְׁבַעַה זְמַנִּין אֶתְקַרֵיאת בְּה, יְהו"ה
 יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְאִית
 בְּהוֹן כ"ח אֶתְוֹן דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (במדבר יד יז) וְעַתָּה
 יִגְדַל נָא כ"ח יְהו"ה, וּבְאֵלִין שְׁבַעַה שְׁמָהוֹן
 אֶתְקַרֵיאת הִיא בַת שְׁבַע, וְעַלֵייהו אֶתְמַר (תהלים
 קיט קסח) שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיד.

י"ה תִּלְתִין וּתְרִין זְמַנִּין בְּתִלְתִין וּתְרִין אֱלֹהִים,
 אֵינֹן ל"ב נְתִיבוֹת חֲכָמָה א' עִם י"ה אֵי"ה
 מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

וְהַמְשַׁבְּלִים אֵינֹן הֵיכְלִין וְצִיּוּרִין דְּגִבְתָּא דְּעָדוֹן,
 כְּלָהוּ מְצִיּוּרִין וּמְרוֹקְמִין בְּאֶתְוֹן.

א צִיּוּרָא דְּהֵיכְלָא גְנוּזָא דְּאֵיהִי אֲנַכֵי, דְּסָלִיק
 לְחַוְשֵׁבָן כַּס"א, וְאֵיהִו מְצִיּוּר בְּנִקְוֹדִין, דְּאֵינֹן

לשון הקודש

י"ה שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם פְּעָמִים בְּשִׁלְשִׁים
 וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, הֵם ל"ב נְתִיבוֹת חֲכָמָה,
 א' עִם י"ה – אֵיָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ.

וְהַמְשַׁבְּלִים – אוֹתָם הֵיכְלוֹת וְצִיּוּרִים
 שֶׁל גֵּן עֵדֶן, כְּלָם מְצִיּוּרִים וּמְרוֹקְמִים
 בְּאוֹתִיּוֹת.

א – צִיּוּר שֶׁל הֵיכַל גְנוּז, שֶׁהוּא אֲנַכֵי,

מַלְכוּת שָׁם ה', וּבָה נִקְרָא יְהו"ה
 בְּשִׁלְמוֹת, שְׁבַע פְּעָמִים נִקְרָאָה בְּה:
 יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה
 יְהו"ה, וַיֵּשׁ בְּהֵם כ"ח אוֹתִיּוֹת, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כ"ח יְהו"ה,
 וּבְאֵלוֹ שְׁבַעַה הַשְּׁמוֹת הִיא נִקְרָאת בַת
 שְׁבַע, וְעַלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלֵתִיד.

בְּכַבְיָא דְנִהְרִין בְּרְקִיעָא וּבַהוֹן מְצוּיָרִין נִשְׁמָתִין
וְרוּחִין וְנַפְשִׁין דְּצַדִּיקָא.

וְצִיּוּרָא דִּילִיה בְּגוּוּנָא דָּא אַ דָּא אִיהִי דִּיוֹקְנָא
דְּקַמִּין ד, דִּאִיהוּ נִיצוּן וְרְקִיעַ, נִיצוּן
אִיהוּ כְּכַב, וְעִלְיָה אֶתְמַר (במדבר כד יז) דְּרַךְ כְּכַב
מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקַם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּן אִיהוּ כְּכַב
חֲמָה דְנִהְרָא בְּרְקִיעָא, עֲטָרָה עַל רִישִׁיה, לְתַתָּא
אֶתְפִּלַּג אַ בְּגוּוּנָא דָּא אַ סִּיחָרָא דְתַחֲוֹת רְקִיעַ
וְתַרְוֵייהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא = ((פֶּד יִיתִי סַמָּא"ל
לְאַסְתַּבְּלָא בְּהַ לְתַתָּא אֶסְתַּבְּלַת לְעִילָא, וְאַתְפַּסִּיאַת
אַנְפָּהָא מִנִּיה, וְהִדְרַת אַנְפָּהָא מִנִּיה לְתַתָּא, וְאִיהִי
אֶתְרַחֲקָא מִנִּיה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא, תַּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם
חֲגֵנוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בִּירְחָא

לשון הקודש

חֲמָה שְׂמַאִיר בְּרְקִיעַ, וְעֲטָרָה עַל רִאשׁוֹ
לְמַטָּה נְחֻלְקָא פְּוֹה: א, לְבַנָּה שְׂמַתַּחַת
הֶרְקִיעַ, וּשְׁנִינְהֶם בְּצִיּוּר זֶה: ((
בְּשִׁיבָא סַמָּא"ל לְהַסְתַּבְּל בְּהַ לְמַטָּה,
מִסְתַּבְּלַת לְמַעְלָה וּמִכֶּסֶה אֶת פְּנִיָּה
מִמֶּנּוּ, וּמִתְוִירָה פְּנִיָּה מִמֶּנּוּ לְמַטָּה, וְהִיא
מִתְרַחֲקַת מִמֶּנּוּ.
בְּאוֹתוֹ זְמַן, תַּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה

שְׂעוּלָה לְחַשְׁבוֹן כְּסָ"א, וְהוּא מְצִיר
בְּנִקְדוּת, שְׁהֶם כְּכּוֹכְבִים שְׂמַאִירִים
בְּרְקִיעַ, וּבְהֶם מְצִירוֹת נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת
וְנַפְשׁוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים.
וְצִיּוּר שֶׁלוֹ כְּמוֹ זֶה: א. זֶה־י דְמוֹת הַקַּמִּין
שְׁהוּא נִיצוּן וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּן הוּא כּוֹכַב,
וְעִלּוֹ נֶאֱמַר דְּרַךְ כְּכַב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ –
וְקַם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּן הוּא כּוֹכַב

דַּאתְכִסְיָא בִּיה סִיְהָרָא, וּמָאן הוּא דְמַכְסֵי עָלָה
 יְהו"ה, דְּכֵן סָלִיק אַ בְּחַשְׁבּוֹן, י' לְעִילָא י' לְתַתָּא ו'
 בְּאַמְצַעִיתָא, וְאִיהוּ נָטִיר לָהּ, הֲדָא הוּא
 דְכַתִּיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וכו'.

ב הֵיכְלָא לְנִקּוּדָהּ, גַּג דִּילָהּ אִיהוּ רְקִיעַ, וְאִיהוּ
 פֶּתַח - עָלִיָּה אֲתָמַר (תהלים קד ב) נוֹטָה שָׁמַיִם
 פִּירִיעָה, וְאִיהוּ ו' דְמַכְסֵי עַל נִקּוּדָהּ עֲלָאָה וְתַתָּאָה
 וְאַמְצַעִיתָא, פְּנוּנָא דָא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תִּרִין נִצּוּצוֹת דְּאָת צ אֵינוֹן צַר"י, תִּרִי רֵאשִׁין
 דְּצ אֵינוֹן תִּרִין דְּע'.

ש אֵית לָהּ תִּלְת רֵאשִׁין, וְאַנוֹן סְגוּל, וְאַנוֹן תִּלְת
 נִקּוּדִין שְׁר"ק. ז (נ"א ו') רִישָׁא דִּילָהּ חִל"ם חִיר"ק
 שוּר"ק בּו', קוּצָא מְלֻגָּא חִיר"ק קוּצָא דְּאָת ג',
 וְכִלָּא אֲתֵרְמִיז בְּאָת א, נִקּוּדָהּ לְעִילָא חִל"ם נִקּוּדָהּ

לשון הקודש

הַעֲלִינָה וְהַתְחַתְּנָה וְהַאֲמַצְעִית, כְּמוֹ זֶה:
 א) (א) (ב) צ - שְׁנֵי נִצּוּצוֹת שֶׁל הָאוֹת צ' הֵם
 צִירִי. שְׁנֵי הָרֵאשִׁים שֶׁל צ' הֵם שְׁנַיִם שֶׁל
 ע'.

ש - יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים, וְהֵם סְגוּל,
 וְהֵם שְׁלֹשׁ נִקּוּדוֹת שְׁר"ק, ז' (א) הָרֵאשׁ
 שְׁלֹה חִל"ם חִיר"ק שוּר"ק בּו', קוּץ
 מִבְּפָנַיִם, חִיר"ק קוּץ שֶׁל אוֹת ג', וְהַכֵּל

לְיוֹם חֲנּוּן. בְּאִינָה חֲדָשׁ? בְּחֲדָשׁ שֶׁבו
 מִתְכַּסֶּה הַלְבָּנָה. וְכִי הוּא שְׁמַכְסָּה עָלֶיהָ?
 יְהו"ה, שְׁכֵן עוֹלָה אַ בְּחַשְׁבּוֹן: י' לְמַעְלָה,
 י' לְמַטָּה, ו' בְּאַמְצַעַ, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ.
 זְהוּ שְׁכַתּוֹב אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וכו'.

ב - הֵיכְל לְנִקּוּדָהּ, הַגַּג שְׁלֹה הוּא רְקִיעַ,
 וְהִיא פֶּתַח - עָלֶיו נֶאֱמַר נוֹטָה שָׁמַיִם
 פִּירִיעָה, וְהוּא ו' שְׁמַכְסָּה עַל הַנִּקּוּדָהּ

לַתָּא חִיר"ק בְּאַמְצֵיתָא שׁוּר"ק בְּגִוּוּנָא דָּא וְ:
 וְעוּד תְּרִין נְקוּדִין דָּאת אַ אינון צִר"י, וְאינון שְׁב"א,
 וְאינון בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא אַ, בְּגוּן י' לְעִילָא, ו'
 בְּאַמְצֵיתָא, ד' לַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא
 לְעִילָא, קוּצָא לַתָּא, קוּצָא בְּאַמְצֵיתָא, וְאִיהוּ
 סְגוּ"ל וְאִיהוּ שׁוּר"ק תֵּלַת נְקוּדִין, כִּלְא אִיהוּ אַ,
 אַתְוּוּן אַחְרֵינִין הֵיכְלִין וְכַסּוּיִין לְאֵלִין אַתְוּוּן, וְכִלְא
 אִיהוּ מְרוּקָם (דף טז ע"א) וּמְצוּיִיר בְּכַרְסִיאַ, ו' שִׁית
 דְּרֵגִין לְכַרְסִיאַ, ס' שְׁתֵּין גְּלַגְלִי דְּכַרְסִיאַ, דְּאִתְוּוּן
 דְּאוּרֵייתָא אַתְמַר בְּהוּן אִין מוּקְדָם וּמְאוּחָר
 בְּתוּרָה, אַבְל בְּכַרְסִיאַ כִּלְהוּ מִתְתַקְנִין כְּדָקָא יָאוּת,
 וְרוּזָא דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אַתְמַסֵּר.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלִין אִינוּן אַתְוּוּן,
 דְּהוּה לֹזֵן שִׁבְלִי לְאַעְלָא קְדָם מְלַפָּא, כִּלְ חַד

לשון הקודש

- היכלות וכסויים לאותיות הללו, והכל
 מְרוּקָם וּמְצוּיִיר בְּכַסָּא. ו' - שש דְּרֵגוֹת
 לְכַסָּא. ס' - ששים גְּלַגְלֵי הַכַּסָּא.
 שאותיות התורה נאמר בהן, אין מְקַדָם
 וּמְאוּחָר בְּתוּרָה, אַבְל בְּכַסָּא - כִּלְם
 מְתַקְנִים פְּרָאוּי, וְסוּד זֶה נְמַסֵּר לְחַכְמֵי
 לְב.

ענין אחר, והמשבליים יזהרו - אלו הם

נְרָמוּ בְּאוּת א'. נְקָדָה לְמַעְלָה - חל"ם,
 נְקָדָה לְמַטָּה - חִיר"ק, בְּאַמְצֵעַ - שׁוּר"ק,
 כְּמוּ זֶה: וְעוּד שְׁתֵּי נְקוּדוֹת שֶׁל אוּת א',
 הֵם צִיר"י וְהֵם שְׁב"א, וְהֵם בְּדַמוֹת אַחֲרֵת
 א, כְּמוּ י' לְמַעְלָה, ו' בְּאַמְצֵעַ, ד' לְמַטָּה.
 א (ח) הֵיא קוּיִן לְמַעְלָה, קוּיִן לְמַטָּה, קוּיִן
 בְּאַמְצֵעַ, וְהוּא סְגוּ"ל וְהוּא שׁוּר"ק שֶׁלֶשׁ
 נְקוּדוֹת, הַכֵּל הוּא א. הָאוּתוֹת הָאֲחֵרוֹת

על תקוני, מספרא דגבורה עאלו בלהו למפרע,
 בגין דאיהי דרועא שמאלא תשרי, ודא איהו
 בראשי"ת ב"א תשרי, בגין דבמדת הדין אתברי
 עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו
 דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון כסדרן,
 ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט ג), ובגין
 דא כד עאלו אתון למפרע, ומנייהו כסדרן, לא
 בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד
 דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשרי מלמפרע, ושתף
 בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא,
 בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשרי, אב"י
 א"שר בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה,
 ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא

לשון הקודש

האותיות למפרע, ומתם כסדרן, לא רצה
 הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם,
 עד ששתף אותן בימין ובשמאל וברא
 בהן את העולם.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשרי
 מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו,
 וברא בהם את העולם כדאי שיתקיים
 הבנין, והם אב"י תשרי. אב"י – א"שר
 בידו נפש כל ח"י, ת' – תורת ה' תמימה,

אותיות, שהיה להם שכל להבנם לפני
 המלך כל אחת על תקונה. מצד של
 גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא
 רוע שמאל תשרי, וזה בראשי"ת –
 ב"א תשרי, בגלל שבמדת הדין נברא
 העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי
 פרשוה שבימין נברא העולם ובו נכנסו
 אותיות כסדרן, וסוד הדבר – אמרתי
 עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו

בָּעָא לְמַתְחַל אֶלְא בָּאָת ב', בְּגִין דְּאִיהוּ בְּגִין אָב,
 בְּגִינָא דְעֶלְמָא, וּבָה שְׂאֲרִי לְמַתְחַל, בְּגִין דְּבָה
 עֲתִיד לְמַבְנֵי יְרוּשָׁלַם, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים קמז ב)
 בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהו"ה, דְּאֵם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בֵּית
 שְׂוֹא עֲמֻלוֹ בּוֹנֵיו כּוּ (שם קכז א), וּבְגִינָא דְּאוֹרֵייתָא
 וּדְעֶלְמָא בָּאָת ב' עֲתִידָה לְמַבְנֵי, וְעֵלָה קִיּוּמָא
 עֶלְמָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא דְּאֵתְפְּנִיאת כְּאֵלוֹ בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא יִתְבְּרִי עֶלְמָא וְיִתְבְּנֵי, וְדָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא
 אֱלֹהִים, אֲבָל כִּד חֲרַב בֵּית רֵאשׁוֹן כְּאֵלוֹ הָוָה
 עֶלְמָא תְּהוּ וּבְהוּ, וְדָא אִיהוּ וְהָאָרְץ הֵיְתָה תְּהוּ
 מִיַּד דְּאֵתְפְּנִיאת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, בְּגִין דְּכָל
 אֲתוּוֹן נְהִירִין כְּהָ, וְאָף עַל גַּב דְּאוֹר הוּא א, אוֹר
 דִּילִיָּה דְּנִתְרָא כְּהָ ב כְּחֵמֶשׁ נְהוֹרִין דְּאֵינוֹן ה'
 עֵלָאָה דְּשְׂמָא קְדִישָׁא.

לשון הקודש

שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן יִבְרָא הָעוֹלָם וְיִבְנֶה. וְזוּה
 בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים. אֲבָל כְּשֶׁחֲרַב
 בֵּית רֵאשׁוֹן, כְּאֵלוֹ הָיָה הָעוֹלָם תְּהוּ וּבְהוּ,
 וְזוּהוּ וְהָאָרְץ הֵיְתָה תְּהוּ מִיַּד שְׁנַבְנִית,
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, מִשׁוּם שְׁכָל
 הָאוֹתוֹת מְאִירוֹת כְּהָ. וְאָף עַל גַּב שְׂאוֹר
 הוּא א - הָאוֹר שְׁלוֹ שְׂמַאִיר כְּהָ ב'
 כְּחֵמֶשׁה אוֹרוֹת, שְׁהֵם ה' עֲלִיוְנָה שְׁל
 הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ.

ש' - שְׂבָת, ר' - רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאָת
 ה'. וּבְכֻלָּם לֹא רָצָה לְהִתְחִיל אֶלְא בָּאוֹת
 ב', מִשׁוּם שְׂהוּא בְּגִין אָב, בְּגִין הָעוֹלָם,
 וּבָה הִתְחִיל לְהִתְחִיל, מִשׁוּם שְׂבָה עֲתִיד
 לְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם, כְּמוֹ שְׁנַבְנֵי בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַם יְהו"ה. שְׂאֵם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה
 בֵּית שְׂוֹא עֲמֻלוֹ בּוֹנֵיו כּוּ. וּבְגִין הַתּוֹרָה
 וְהָעוֹלָם בָּאוֹת ב' עֲתִיד לְהַבְּנוֹת, וְעֵלָה
 קִיּוּם הָעוֹלָם, וּבָאוֹתוֹ זְמַן שְׁנַבְנִית, כְּאֵלוֹ

ג עמוּדָא דְסַמְיָא בֵּיתָא, דְּאִיהוּ גְּמִילוֹת חֲסָדִים
טוֹבִים, אִיהוּ סַמְיָא לְד דְּאִיהוּ דְּלָת, וּבָאן אַתְר
סַמְיָא לָהּ בְּגִלוּתָא, א' סַמְיָא וְנִהִיר לְב', ג' גְּמִיל
חֲסָד עִם ד', וּבְמֵאֵי, ג' אִיהוּ גְּלָגַל, וּבָהּ כָּל אֲתוּוֹן
מִתְגַּלְגַּלִּין בְּכַמְּהָ גְּלִילֵי דִּדְהָבָא, הָדָא הוּא דְכִתְיִב
(שיר ה יד) יָדִיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים בִּתְרִשִׁישׁ, מֵאֵי
בִּתְרִשִׁישׁ אֶלָּא בִּתְרֵי שִׁשׁ, וְאֵינוֹן בִּתְרִין דְּרוּעִין
גְּדוּלָה גְּבוּרָה, דְּבַהוֹן שָׂרֵי אוֹרֵייתָא בְּב', וּבַהוֹן שִׁית
פְּרָקִין, דְּאֵינוֹן ו' אֲתוּוֹן בְּרֵאשִׁית, דְּכְלִילָן בְּעֵמוּדָא
דְּאֲמַצְעֵיתָא דְּאִיהוּ ו', וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (דברים לג כא) וַיֵּרָא
רֵאשִׁית לּוֹ, לּוֹ לְאֵת ו', כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחוּקָק סָפוּן.

ד דְּלַת דְּבֵיתָא דִּירוּשָׁלַם, ו עֵמוּדָא דְסַמְיָא לְדָלַת
(נ"א ל"ב), וְאִיהוּ דְּלַת דְּתִרִין תְּרַעִין, דְּאֲתָמַר
בַּהוֹן (תהלים קיח יט) פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, וּבְגִין דָּא אִית

לשון הקודש

שש, והם בשתי זרועות - גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה,
שָׂבְהֵן מִתְחִילָה הַתּוֹרָה בְּב', וּבַהוֹן שִׁשׁ
פְּרָקִים, שָׁהֵם שִׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
שְׁבָלוֹת בְּעֵמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁהוּא ו',
וְעֲלִיו נֶאֱמַר וַיֵּרָא רֵאשִׁית לּוֹ, לּוֹ - לְאֵת
ו', כִּי שָׁם חֲלַקְתָּ מְחוּקָק סָפוּן.

ד' - הַדְּלַת שֶׁל הַבַּיִת שֶׁל יְרוּשָׁלַם, ו' -
הָעֵמוּד שֶׁסְּמוּךְ לְדָלַת (ל"ב), וְהִיא דְּלַת שֶׁל

ג - הָעֵמוּד שֶׁתּוֹמֵךְ אֶת הַבַּיִת, שְׁהוּא
גְּמִילוֹת חֲסָדִים טוֹבִים, הוּא תּוֹמֵךְ אֶת ד'
שְׁהוּא דְּלָת, וּבְאִיזָה מְקוֹם סוּמֵךְ אוֹתוֹ?
בְּגִלוּת. א' תּוֹמֵךְ וּמֵאִיר לְב', ג' גּוֹמֵל
חֲסָד עִם ד', וּבְמָה? ג' הִיא גְּלָגַל, וּבָהּ כָּל
הָאוֹתִיּוֹת מִתְגַּלְגַּלוֹת בְּכַמְּהָ גְּלִילֵי זָהָב.
זְהוּ שְׂפָתוֹב יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלָאִים
בִּתְרִשִׁישׁ. מַה זֶה בִּתְרִשִׁישׁ? אֶלָּא בִּתְרֵי

לְדַלֵּת תְּרִין גְּגִין, וְאִינוּן תְּרִין דְּרוּעִין, בְּלֹא ו' וְאִינוּן שִׁית פְּרָקִין, אִיהִי דְּלֵת וְדָא אִיהוּ (שם קיג ו) דְּלוּתִי וְלִי יְהוּשִׁיעַ, וְאֵת ד' אִיהִי דְּרוּעָא דְּאִית בִּיהַּ תְּרִין אַמִּין, הַ שְּׁלִימוֹ דְּתְרִין דְּרוּעִין וְגוּפָא דְּאִיהִי בְּלֹא דְּתֵלֵת אַבְהָן, ו' יְחוּדָא שְׁלִימוֹ דְּאֵת ד' דְּאִיהִי סִיחָרָא.

כִּד גְּחִיר בָּהּ אֶתְמַר בָּהּ (ישעיהו ל כו) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים, וְדָא שְׁלִימוֹ דְּחֲמָה וְסִיחָרָא דְּאִינוּן ה"ה, בְּגִין דְּאִיהוּ ז' כְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא אִיהוּ זְכוֹר וְשְׁמוֹר, זְכוֹר מְסֻטָּרָא דְּה' עֲלָאָה, שְׁמוֹר מְסֻטָּרָא דְּה' תַּתָּאָה.

ח אִית לָהּ תֵּלֵת גְּגִין, וְאִינוּן ו' ו' ו' דְּכְלִילָן בְּח"י עֲלָמִין, ח' אִיהִי מִפְּשַׁר חֲלָמִין טָבִין בְּט', וְהָא

לשון הקודש

בְּשִׁמְאִיר בָּהּ, נֶאֱמַר בָּהּ וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יְהִיָּה שְׁבַעֲתִים כְּאֹר שְׁבַעֲת הַיָּמִים. וְזוֹ שְׁלָמוֹת שֶׁל חֲמָה וְלִבְנָה שֶׁהֵם ה"ה, מְשׁוּם שֶׁהוּא ז' כְּלִיל י"ו, וּמְשׁוּם זֶה הוּא זְכוֹר וְשְׁמוֹר. זְכוֹר – מְצַד שֶׁל ה' עֲלִיוֹנָה, שְׁמוֹר – מְצַד שֶׁל ה' תַּתְּחוֹנָה.

ח יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה גְּגוֹת, וְהֵם ו' ו' ו' שְׁכַלּוּלִים בְּח"י עוֹלָמוֹת. ח' הִיא פּוֹתְרֵת

שְׁנֵי שְׁעָרִים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ לְדַלֵּת שְׁנֵי גְּגוֹת, וְהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, בְּלֹא ו', שֶׁהֵם שְׁשָׁה פְּרָקִים, הִיא דְּלֵת, וְזֶהוּ דְּלוּתִי וְלִי יְהוּשִׁיעַ. וְאֵת ד' הִיא זְרוּעַ שְׁנֵי בָּהּ שְׁתֵּי אַמוֹת. ה' – שְׁלָמוֹת שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וְגוּף, שֶׁהִיא כְּלָל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. ו' – יְחוּד שְׁלָמוֹת שֶׁל אֵת ד', שֶׁהִיא הַלְּבָנָה.

אוֹקְמוּהוּ חֲלֵמָא טָבָא מְסֻרָא דְאֵת ט', דְּאִיהִי
 סְחֹר לָהּ, כְּפִיּוּ דְאוֹקְמוּהוּ חֲלֵמָא טָבָא תְּוִיָּתָּ, וְדַאי
 מִתְּמֹן קָא אֲתִיָּא, בְּגִין דְּאֵת ט' אִיהִי סְפִירָה
 תְּשִׁיעָאָה מֵעִילָא לְתַתָּא, ח' סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתְּתָא
 לְעִילָא, ח' (דף טו ע"ב) מְסֻרָא דְאֵת א', י' סְפִירָה
 עֲשִׂירָאָה, עֲשִׂירִית הָאִיפָּה, כַּד נָחִית ח' לְגַבְהָ
 אֲתַעְבִּידַת ח"י, וְאֵת י' כַּד סָלְקָא בְּכ' אֲתַקְרִיאַת
 כְּתָר עֲלָאָה, וְעִלְיָה אֲתַמַּר כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ, יְהו"ה
 אֱלֹהֵינִי אָבָא וְאִיפָּא, מְלָאכִים הֵמוּנֵי מֵעֲלָה אֲלִין
 נִשְׁמַתִּין דְּאֵינוּן מְלָאכִים מְסֻרָא דְּמַלְכוּת, יַחַד
 כְּלָם קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדַאי אִיהִי
 שְׂכִינְתָּא, לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ אֵינוּן תְּלַת אֲבָהֶן דְּאֵינוּן
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה עֲבָאוֹת מְאִי עֲבָאוֹת אֲלִין
 תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, מְלֵא כָּל דָּא עֲדִיק, הָאֲרָץ

לשון הקודש

נקראת כתר עליון, ועליו נאמר כתר
 יתנו לך יהו"ה אלהינו, אבא ואמא,
 מלאכים המוני מעלה – אלו נשמות שהן
 מלאכים מצד המלכות, יחד כלם קדשה
 לך ישלשו, קדשה ודאי שהיא שכינה,
 לך ישלשו – אלו שלשת האבות שהם
 קדוש קדוש קדוש. יהו"ה עבאות, מה
 זה עבאות? אלו שני נביאי אמת. מלא
 כל – זה צדיק. הארץ כבודו – זו שכינה,

חלומות טובים בט', וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
 שְׁחֵלוּם טוֹב מְצַד שֵׁל הָאוֹת ט', שְׁהִיא
 סְבִיב לָהּ, כְּמוֹ שְׂפָאֲרוּהוּ, חֵלוּם טוֹב
 רְאִיתָ – וְדַאי מְשֵׁם זֶה בָּא. מְשׁוּם שְׁאוֹת
 ט' הִיא סְפִירָה תְּשִׁיעִית מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה,
 ח' סְפִירָה שְׁמִינִית מְמַטָּה לְמַעֲלָה, ח'
 מְצַד שֵׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׂירִית,
 עֲשִׂירִית הָאִיפָּה. כְּשִׁירְדַת ח' אֲלִיָּהּ,
 נְעִשִׂית ח"י, וְהָאוֹת י' כְּשִׁעֻלָּה עִם כ',

כבודו דא שכינתא דאיהי קדושה, דעלה אתמר
אין קדושה פחות מעשרה, ודא איהו כ' פתר.

ל, ויחלום והנה סלם מצב ארצה (בראשית כח יב).
דא שכינתא תתאה, וראשו מגיע השמימה
דא שכינתא עלאה, והנה מלאכי אלהים דא
מ', עולים בל' ויורדים בנ', דאתמר בה (ישעיה יד
יב) איך נפלת משמים הילל בן שחר, אתמר ביה
ויורדים בו.

אבל בס', בה סלקון, בגין דאיהי ס"נה, איהי
ס"לם לסלקא בל', ע בה מסתפל וביה
מצפה, ורזא דמלה וכל עין לך תצפה, פ, בה
כל לשון לך תשבת, בזמנא דסליק לאתריה, וכי
בען לא משבחין ליה כל לשון, לא, עד דיתקיים
קרא (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלה, למלה ודאי באת

לשון הקודש

בו.

אבל בס', בה עולים, משום שהיא ס"נה,
היא סל"ם לעלות בל'. ע - בה מסתפל
ובו מצפה. וסוד הדבר - וכל עין לך
תצפה. פ - בה כל לשון לך תשבת,
בזמן שעולה למקומו. וכי בעת לא
משבחים אותו כל לשון? לא, עד
שיתקיים הכתוב והנה ה' למלה, למלה

שהיא קדשה שעליה נאמר, אין קדשה

פחות מעשרה. והו כ' פתר.

ל - ויחלום והנה סלם מצב ארצה - זו
השכינה התחתונה, וראשו מגיע
השמימה - זו השכינה העליונה, והנה
מלאכי אלהים - זה מ', עלים בל'
ויורדים בנ', שנאמר בה איך נפלת
משמים הילל בן שחר. נאמר בו ויורדים

ל', וּבְהֵיחֹא זְמַנָּא יִתְקַיִים כָּל פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ
הָדָר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בְּהֵיחֹא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּהַ (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוֹמֵם
גוֹי, וְלִית צְדָקָה אֵלָא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ,
וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנַחְתָּא לְגַבֵּי צְדָק וְאֶתְעִבִידת
צְדָקָה, וְאֶתְכֻלִּיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק
בְּהֵיחֹא זְמַנָּא יִסְלָקוֹן לִיה קָלִין וְצְלוּתִין קָלִין
דְּאוּרֵייתָא, וּבְהֵיחֹא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֲנָם וְלִירוּשָׁלַם מִבֶּשֶׁר אֶתְן
(ישעיה מא כז). ש בְּהַ שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב
אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ (שם נו יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְבַּי,
דְּקְרוֹב קְרוֹב (נ"א דְּרַחוּק רַחוּק) הִוָּה. ת בְּהַ (איכה ד כב) תַּם
עֲוִנְךָ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ. (דף י"א ע"א).

לשון הקודש

וְדַאי, בְּאוֹת ל', וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיִם כָּל
פֶּה וְכָל לָשׁוֹן יִתְנוּ הָדָר לְמַלְכוּתָךְ.
צ – בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בְּהַ צְדָקָה תְרוֹמֵם
גוֹי, וְאִין צְדָקָה אֵלָא תְפִלָּה, הָרִי
פְרָשׁוּהוּ, וְהִיא אִם הַעֲלִיזָה שְׂיִרְדַת אֵל
הַצְדָק וְנַעֲשִׂית צְדָקָה, וְנִכְלָל י"ה
בְּשִׁנְיָהֶם, בְּצַדִּיק וְצְדָקָה. ק – בְּאוֹתוֹ זְמַן
יַעֲלוּ אוֹתוֹ הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת, הַקּוֹלוֹת

שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן יְהִיָּה הַקּוֹל קוֹל
יַעֲקֹב.
ר – רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֲנָם וְלִירוּשָׁלַם
מִבֶּשֶׁר אֶתְנָן. ש – בְּהַ שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק
וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ. לְרַחוּק
שְׁנַתְקַרְבַּי, שְׁקְרוֹב קְרוֹב (שְׁרַחוּק רַחוּק) הִוָּה. ת
– בְּהַ תַּם עֲוִנְךָ בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
לְהַגְלוֹתְךָ.

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, כְּתִיב (דניאל יב ג)
 הַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר,
 אֵלֶּיךָ אֵינֶנּוּ רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחֲבֵרָיו, רַבֵּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיה, וְרַבֵּי אַבָּא, וְרַבֵּי יוֹסִי, וְרַבֵּי חִיָּיא, וְרַבֵּי יִצְחָק,
 וְשָׂאֵר חֲבֵרָיא, דְּאִזְדָּהְרוּ זְהִירוֹ לְעִילָא בְּזֹהַר הַרְקִיעַ,
 מֵאֵי בְּזֹהַר, אֶלָּא כִּד עֲבָדוּ הָאֵי חֲבוּרָא, אֲסִתְכַּמְּנוּ עֲלֵיהּ
 לְעִילָא, וְקָרְאוּ לֵיהּ סֵפֶר הַזֹּהַר, וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה
 יְהוֹן נְפִישׁוֹן כְּכֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא אֲתִתְשִׁיב
 נְהוּרָא דְלַחוֹן לְעָלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בְּהָהוּא זְמַנָּא
 דְּאֲתִתְחַבֵּר הָאֵי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאֵלֵיהּוֹ
 לְאַסְפְּמָא עֲמַהוֹן בִּיה, וְלְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָא דְלְעִילָא
 וְתַתָּא, וְכָל חֵילִין דְּמִלְאָכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין,
 לְמַהוּי עֲמַהוֹן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרַעוּתָא כְּחָדָא.

לשון הקודש

הזהר. ומצדיקי הרבים בו יהיו רבים
 ככוכבים לעולם ועד, שלא יחשיך האור
 שלהם לעולם ולעולמי עולמים. באותו
 זמן שהתחבר החבור הזה, נתנה רשות
 לאלהו להסכים עמו בו, ולכל בעלי
 הישיבה שלמעלה ולמטה וכל חילות
 המלאכים העליונים, ונשמות עליונות,
 להיות עמו בהם בהסכמה ורצון באחד.

הקדמה אחרת לתקוני הזהר
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר. כתוב
 המשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגו', אלו
 הם רבי שמעון בן יוחאי וחבריו – רבי
 אלעזר בנן, ורבי אבא ורבי יוסי ורבי
 חייא ורבי יצחק ושאר החברים,
 שהזהירו זהר למעלה בזהר הרקיע. מה
 זה בזהר? אלא בשעשו את החבור הזה,
 הסכימו עליו למעלה, וקראו לו ספר

פְּתַח אֵלֶיהוּ וְאָמַר, רְבוּן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד
 וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כְּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין,
 וְקָרִינָן לֹון עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוּן עֲלָמִין
 סְתִימִין דְּלֹא אֲתַנְּלִין, וְעֲלָמִין דְּאֲתַנְּלִין, וּבְהוּן
 אֲתַכְּסִיַּאת מְבַנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון,
 וּמִיַּחַד לֹון, וּבְגִין דְאַנְתָּ מְלַגְּאָו, כָּל מָאן דְאַפְרִישׁ
 חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאֲלִין עֶשֶׂר, אֲתַחֲשִׁיב לִיהּ כְּאֵלוֹ
 אֲפְרִישׁ בְּךָ.

וְאֲלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אֵינִין אֲזֵלִין כְּסִדְרָן, חַד אַרְיָה,
 וְחַד קְצֵר, וְחַד בֵּינוּנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג
 לֹון, וְלִית מָאן דְאַנְהִיג לָךְ, לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא
 וְלָא מְכָל סְטָרָא, לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹון, דְּמַנְיִיהוּ
 פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבְנֵי נְשָׂא, וּכְמַה גּוּפִין תְּקִינַת לֹון,
 דְּאֲתַקְרִיאוּ גּוּפָא לְגַבֵי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִּין עֲלִיהוּן,
 וְאֲתַקְרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא, חֶסֶד דְרוּעָא יְמִינָא, גְבוּרָה
 דְרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפָאֶרֶת גּוּפָא, נְעֻצָה וְהוּד תִּירִין
 שׁוּקִין, וַיְסוּד סִימָא דְגּוּפָא אֹת בְּרִית קִדְשׁ,
 מְלֻכּוּת פֶּה תּוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קָרִינָן לִיהּ.